

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2014 roku

sprawy przeciwko J. P. synowi S. i S. z domu N.

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że

w dniu 14.01.2014r. o godz. 14:50 we W. na ul. (...) kierując samochodem m-ki H. (...) o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania wskutek uderzył w zaparkowany pojazd m-ki S. (...) o nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie i straty w mieniu na szkodę K. P. (1), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a następnie oddalił się z miejsca zdarzenia

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **J. P.** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **300 (trzystu) złotych;**

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 14 stycznia 2014 roku na ul. (...) we W. doszło do kolizji drogowej samochodu marki H. (...) nr rej. (...), kierowanego przez J. P. z samochodem marki S. (...) nr rej. (...), należącego do K. P. (1).

Kierujący samochodem marki H., wykonując manewr cofania uderzył w zaparkowany samochód S. (...), po czym odjechał z miejsca zdarzenia.

Zdarzenie to obserwował z okna kamienicy, w której zamieszkuje, J. T.. Widząc je zbiegł na dół, gdzie spotkał T. G., który zamontowaną w pojeździe kamerą zarejestrował przebieg zdarzenia i numer rejestracyjny pojazdu obwinionego. Informację o tym fakcie J. T. pozostawił za szybą okna S. (...). Odczytała je K. P. (1), która następnie o kolizji zawiadomiła policję.

W następstwie zderzenia samochód S. (...) uległ uszkodzeniu.

dowód:

zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia K. P. (1) k. 1 akt;

zeznania świadka J. T. k. 3 akt;

dokumentacja fotograficzna k. 10-11, 19-22 akt;

J. P. nie był karany sędownie za popełnienie przestępstwa.

dowód:

karta karna – k. 24 akt.

J. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach potwierdził, że na ul. (...) wykonywał manewr cofania, w czasie którego zjeżdżał z wysokiego krawężnika i przeciął oś jezdni. Wskazał, że mogło dojść do uderzenia przez niego w stojący na miejscu parkingowym S. (...), którego to uderzenia jednak nie zauważył.

Po złożeniu sprzeciwu od wyroku nakazowego, wniósł o dobrowolne poddanie się karze poprzez jej wymierzenie w kwocie 300 złotych wraz ze zwolnieniem od kosztów sądowych.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na treści zeznań J. T., który był bezpośrednim świadkiem zdarzenia. Obserwował je z okna swojej kamienicy, usłyszał również moment, w którym samochód obwinionego uderzył w S. (...). Zareagował natychmiast udając się na miejsce kolizji, gdzie ustalił numery rejestracyjne pojazdu obwinionego, przekazując je następnie w formie pisemnej, pokrzywdzonej. Jego zeznania stanowią obiektywną relację przypadkowego świadka zdarzenia, znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. P. (2), wskazującej na charakter i rozmiar uszkodzeń w jej pojeździe oraz dokumentacji fotograficznej. Powołane dowody nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość. Również obwiniony nie kwestionował swojego udziału w zdarzeniu potwierdzając przy tym fakt przebywania w miejscu i czasie w którym do niego doszło.

Przy uwzględnieniu zatem treści korelujących ze sobą dowodów, Sąd uznał, że J. P. wyczerpał swoim zachowaniem dyspozycję art. z art. 86 § 1 kw.

Spowodował bowiem zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym m-ki H. (...), podczas wykonywania manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności, uderzając w zaparkowany pojazd marki S. (...).

Przy wymiarze kary Sąd w całości uwzględnił wniosek obwinionego w zakresie jej wymiaru. Mając na względzie nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, rodzaj naruszonych zasad ruchu drogowego oraz sytuację finansową J. P. Sąd uznał, że orzeczona kara jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i realizuje cele zapobiegawcze i wychowawcze, jak również w płaszczyźnie społecznej jej oddziaływania.

Stanowiąc będzie współmierną reakcją na czyn obwinionego, wyrażać będzie również naganność jego zachowania proporcjonalną do charakteru czynu, rozmiaru wyrządzonej szkody oraz właściwości i warunków osobistych obwinionego.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw.